

**הרשות השופטת
מערך הדוברות וההסברה**

ירושלים: 30 בינואר 2023
ח' בשבט תשפ"ג
4700-1039-2023-001486

תקציר גזר די

בית המשפט המחוזי בחיפה, תיק תפ"ח 19-12-61792

בפני ההרכב

אבי לוי, שופט [אב"ד]

ערן קוטון, שופט

איל באומגרט, שופט

הנאשם יליד 1969, פסיכולוג במקצועו, הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות מין בשני קטינים שבהם טיפל. את העבירות ביצע הנאשם במהלך הטיפול הפסיכולוגי, בחדר הטיפולים שהיה ממוקם בביתו, בזמן שהיה אחראי לשלומם ובריאותם של הקטינים. נקבע בהכרעת הדין שהנאשם ביצע מעשים מגונים בקטין א' בהיותו תלמיד, בתקופה שבה נערכו מפגשים טיפוליים החל מתחילת חודש ספטמבר 2019 (חמישה לכול היותר). במפגשים אלו, או בחלקם, במספר הזדמנויות, נגע הנאשם, וליטף את איבר מינו של א', לעיתים מתחת לתחתוניו ולעיתים מעליהם, וכן ליטף את ישבנו של א', לעיתים מתחת לתחתוניו ולעיתים מעליהם. מביצוע עבירות שקדמו לחודש ספטמבר 2019 זוכה הנאשם מחמת הספק. אשר לקטין ב', נקבע כי הנאשם ביצע בו מעשה מגונה במקרה אחד, כאמור באישום השני. בגין המעשים המתוארים לעיל, הורשע הנאשם בעבירות הבאות: עבירות מרובות של מעשה מגונה בקטין א' (חמישה מקרים לכל היותר) ועבירה אחת של מעשה מגונה בקטין ב'.

...עבירות מין, בפני עצמן, הן עבירות חמורות שמעוררות שאט נפש. זאת, בין היתר, משום שהן טומנות בחובן פגיעה חמורה באוטונומיה האישית של האדם, בכבודו, בשלמו ובנפשו. אלו עבירות החודרות אל המרחב האישי של הקורבן, מערערות כל תפיסת ביטחון אישי שיש לו, והופכות את גופו ונפשו לכלי בידי אחר, כך שבמובן מסוים, הקורבן מאבד עליהם שליטה. לעתים, מגע אחד ובודד, אף אם לא נעשה בכוח או תחת איום, יכול להביא פגיעה קשה. עבירות מין בקטינים חמורות עוד יותר, לא רק בשל גיל הקורבן, או בשל פוטנציאל הנזק שמסבות עבירות אלו, אלא גם בשל העדר יכולתו של הקטין להבין כי מבוצעת בגופו עבירה, כמו גם העדר יכולתו לתת הסכמה בו בזמן שאינו יכול להתנגד למעשים. עבירת המין החמורה ביותר, כך לפי הדין, היא עבירת מין המבוצעת בקטין, בידי בן משפחתו או אדם שהיה אחראי עליו.

לפנינו עבירות מן הסוג החמור ביותר, עבירות מין בשני קטינים שבוצעו על ידי הנאשם, שהיה אז כבן 50, בזמן שהיה אחראי עליהם והיה אמון לדאוג לרווחתם הגופנית והנפשית. האמת ניתנת להיאמר, כי המעשים שבוצעו בגופם של הקטינים אינם ברף חומרה גבוה. המעשים המגונים שבוצעו

הרשות השופטת מערך הדוברות וההסברה

בא' חמורים מאלו שנעשו בב', ואלו אף בוצעו מספר פעמים, לאורך תקופה; לעומת זאת, כאמור, בקטין ב' נעשה מעשה מיני בודד. מעשי הנאשם נעשו ללא הפעלה כוח, לא לזו באיומים, והם הסתכמו במגע ידו של הנאשם באיבריהם המוצנעים של הקטינים. בקטין ב' דובר על מגע באיבר המין מעל הבגדים, מגע בבטן מתחת לחולצה; בקטין א' דובר על ליטוף ומישוש הן מתחת לבגדים והן מעליהם, הן בישבן והן באיבר מין, הגם שלעתים א' ניסה להדוף את ידו של הנאשם. חומרת המקרים שלפנינו לא נובעת מאופי המעשים בלבד, או נטועה רק בגילם הצעיר של הקטינים, המעשים חמורים מאוד נוכח מעמדו של הנאשם והיותו הפסיכולוג האישי של שני הקטינים, נוכח מעמדו בחייהם של הקטינים ומשפחותיהם, ובשל המעילה הבלתי נתפסת באמון שאלו נתנו בו.

הורי הקטינים, מעבר לכך ששילמו ממיטב כספם והשקיעו את מירב מרצם על מנת למצוא ולאפשר לילדיהם טיפול פסיכולוגי שייטיב עמם, הותירו באחריותו של הנאשם את היקר להם מכול, את ילדם, והוא פגע בו. מעשיו של הנאשם נעשו מתוך בחירה מודעת, תוך התעלמות מההשלכות שנודעו להם. משנה תוקף יש לייחס לעובדה כי הנאשם במקצועו הוא פסיכולוג חינוכי, ועבד במשך שנים רבות עם קטינים וקטינות. הוא אף התמחה בטיפול במצבי חירום וטיפול בנפגעי טראומה, כך שהוא מוחזק כמי שהיה מודע בפועל להשלכות ההרסניות של מעשיו. נוסף על כך, התנהלותו של הנאשם, החל מחקירותיו במשטרה וכלה בדברים שמסר לעורכות התסקירים, העידה ומעידה על אדישותו למעשים שביצע ולנזק שמעשיו גרמו. גם כיום מרגיש הנאשם כקורבן הנסיבות.

לאחר שנתנו דעתנו לפסיקה המגוונת בעבירות מין בקטינים ולמדיניות הענישה המשתקפת ממנה, לקיומו של עונש מזערי, לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, לעוצמת הפגיעה בהם, ולאחר ששקלנו את נסיבותיו המיוחדות של המקרה שלפנינו, ובכללן חומרת העבירות, תדירותן, גילם הצעיר של הקטינים, יחסי האמון ששררו בינו לקטינים, תוך שימת דגש על היותו של הנאשם הפסיכולוג המטפל של הקטינים, הגענו לכלל דעה כי בעניינו של קטין א', מתחם העונש ההולם נע בין **9 חודשי מאסר בפועל ל- 45 חודשי מאסר בפועל**, בעניינו של קטין ב', מתחם העונש ההולם נע בין **9 חודשי מאסר בפועל ל- 45 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי משמעותי.

לא מצאנו נימוק, לקולה או לחומרה, שבגיננו יש לחרוג מהמתחמים שנקבעו לעיל, ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק החלטנו להטיל על הנאשם עונש כולל בגין שני האישומים.

הנאשם הכחיש את העבירות וניהל את משפטו, כזכותו שבדין, ובהינתן שזוכה מחמת הספק מביצוע עבירות לאורך תקופה ארוכה יותר, הרי שאין ניתן לומר שניהל הליך סרק. למען הסר ספק, הכחשתו וניהול המשפט לא ישקלו לחובתו של הנאשם, אך מן העבר השני, לא ניתן לזקוף לזכותו נטילת אחריות, הכרה במעשיו, ניסיון להשתקם, ובפרט חיסכון בעדות הקורבנות ובני משפחותיהם. בעניינו, כזכור, מעבר לעדות בני המשפחות העיד גם אחד הקטינים. לאורך ההליך הנאשם לא הביע חרטה או אמפתיה כלפי הקטינים, האשים את הקטינים והוריהם במצבו, ונדמה היה כי אינו מבין כיצד נקלע לסיטואציה שבה הורשע בביצוע עבירות מין במטופליו הקטינים. חשיבה זו היא אחת מהסיבות שהביאה את אנשי המקצוע להעריך את מסוכנותו המינית כבינונית. גילו של הנאשם אינו מהווה נסיבה מקלה בעניינו (ההיפך הוא הנכון), כך גם לא חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שכן הנאשם נעצר בסמוך לאחר הגשת התלונה, כך שלא ניתן לומר שחדל ממעשיו מיוזמתו.

הרשות השופטת מערך הדוברות וההסברה

עם זאת, ראוי להתחשב בכך שהנאשם מצוי בעשור השישי לחייו וזוהי לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הוא נעצר ושהה מספר חודשים בבית המעצר, חוויה שהייתה קשה וטראומטית עבורו. לאחר ששחרר מבית העצורים שיתף הנאשם פעולה באופן מלא עם רשויות האכיפה ולא הפר את התנאים המגבילים. ההליך המשפטי השפיע על הנאשם בצורה ניכרת וכך גם על בני משפחתו. מעדותה של רעייתו עלתה תמונת מצב קשה ומורכבת. ניכר כי הסיקור התקשורתי השלילי והנרחב וההליכים המשפטיים בכללותם פגעו בכל רכיב בחיי המשפחה, ובעיקר בלטה הפגיעה בילדיו שבתחילת ההליכים היו שניהם קטינים. בשנים האחרונות נאלצו בניו של הנאשם להתנתק מכל המוכר להם, .. ויכולתם הלימודית נפגעה ועוד. ברי כי תקופת מאסר ארוכה לנשיאה בפועל עלולה להקשות עוד יותר על הנאשם ועל בני משפחתו המצומצמת.

כן יש להדגיש את "התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה" כלשון סעיף 40(יא) לחוק העונשין. הוגשו לעיונו מכתבי המלצה מגורמים שונים שגמרו את ההלל על הנאשם. מכתבי ההמלצה נוסחו לפני שנים רבות, ללא נמען מסוים, והם ניתנו במנותק מההליך דכאן. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לעדי האופי שהתייצבו באולם בית המשפט ונשאו דבריהם. אלו באו במטרה ברורה להעיד על אופיו הטוב של הנאשם, תוך שהם מודעים למסגרת שבה הם נמצאים - הליך משפטי שבו הורשע הנאשם בביצוע עבירות מין במטופליו הקטינים. בין אם היו אלו מטופליו לשעבר או הוריהם, חבריו, או קולגות, כולם העידו על תרומתו הרבה והמשמעותית של הנאשם לחייהם, למטופליו, על אופיו המכיל והאכפתי, על נתינתו ללא תמורה, על זמינותו ועוד. לעדים אלו היכרות מעמיקה ורבת שנים עם הנאשם, ומעבר לכך שהיה ניכר שדיברו מדם ליבם, כולם הדגישו את החשיבות שייחסו למעמד העדות.

בהינתן כל שאמרנו, החלטנו להטיל על הנאשם את רכיבי הענישה שלהלן:

חמישים וחמישה (55) חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

שנים-עשר (12) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירת מין מסוג פשע.

שישה (6) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירת מין מסוג עוון.

הנאשם יפצה את הקטין א', בסכום של 150,000 ₪.

הנאשם יפצה את הקטין ב' בסכום של 50,000 ₪.

איל באומגרט, שופט

ערן קוטון, שופט

אבי לוי, שופט [אב"ד]

הנוסח המחייב הוא אך ורק נוסח ההחלטה / פסק הדין. התקציר אינו בא כתחליף להם.
